

članova i Sindikat turizma i usluga Hrvatske 77 članova, te da su spremni u dobroj vjeri zajednički kolektivno pregovarati radi sklapanja kolektivnog ugovora, te da u tu svrhu imenuju Zajednički pregovarački odbor sindikata, na paritetnoj osnovi. Čl. 2. Sporazuma utvrđeno je da zajednički pregovarački odbor ima ukupno pet članova od čega tužitelj tri člana, Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH jednog člana i Sindikat turizma i usluga Hrvatske jednog člana. Čl. 3. Sporazuma određeno je da potpisnici Sporazuma su suglasni da svaki sindikat, sukladno odredbama tog Sporazuma, posebnom odlukom imenuje svoje predstavnike u Zajednički pregovarački odbor i isti uruči poslodavcu Pleter usluge d.o.o. na prvom sastanku pregovaračkog odbora, a čl. 4. da Sporazum stupa na snagu i primjenjuje se danom potpisa. Sporazum je potpisan i ovjeren od strane sva tri sindikata.

U smislu čl. 1. st. 1. Zakona o reprezentativnosti udruga poslodavca i sindikata (Narodne novine broj 93/14 dalje: Zakon o reprezentativnosti) tim se Zakonom propisuju kriteriji i postupak utvrđivanja reprezentativnosti udruga poslodavca i sindikata više razine za sudjelovanje u tripartitnim tijelima na nacionalnoj razini, kriteriji i postupak utvrđivanja reprezentativnosti sindikata za kolektivno pregovaranje te prava reprezentativnih udruga. St. 2. istog čl. je propisano da sindikati i njihove udruge više razine te udruge poslodavaca više razine čija je reprezentativnost utvrđena prema odredbama tog Zakona imaju posebna prava i obveze utvrđene ovim Zakonom. St. 3. istog čl. je određeno da sindikati i udruge poslodavaca te njihove udruge više razine čija reprezentativnost nije utvrđena prema odredbama ovoga Zakona imaju pravo na slobodno udruživanje, donošenje programa i organiziranje djelatnosti u punoj neovisnosti, u skladu s propisima, *osim prava utvrđenih ovim Zakonom*.

U smislu čl. st. 7. st. 2. Zakona o reprezentativnosti ako na razini za koju se pregovara o sklapanju kolektivnog ugovora djeluje više sindikata, svi sindikati koji djeluju na toj razini mogu pisanim sporazumom utvrditi koji se sindikati smatraju reprezentativnim te se reprezentativnost tih sindikata ne utvrđuje. St. 3. istog čl. je određeno da pisani sporazum iz stavka 2. ovoga članka mora sadržavati podatak o broju radnika članova onih sindikata koji se na temelju sporazuma smatraju reprezentativnim, iskazan po svakom sindikatu.

U smislu čl. 9. st. 1. Zakona o reprezentativnosti propisano je da ako se u postupku iz članka 7. stavaka 2. i 4. ovoga Zakona utvrdi reprezentativnost za više sindikata koji djeluju na razini za koju se sklapa kolektivni ugovor, poslodavac, odnosno udruga poslodavaca *može pregovarati samo s pregovaračkim odborom koji čine predstavnici tih sindikata*.

U smislu čl. 10. st. 1. Zakona o reprezentativnosti propisano je da reprezentativnost ili zastupljenost u pregovaračkom odboru traje u razdoblju važenja kolektivnog ugovora. St. 2. istog čl. određeno je da ako se tijekom trajanja reprezentativnosti sindikata ili prava na zastupljenost u pregovaračkom odboru iz stavka 1. ovoga članka žele pokrenuti pregovori o izmjenama, odnosno dopunama sklopljenog kolektivnog ugovora, poslodavac, poslodavci ili udruga poslodavaca *može pregovarati s pregovaračkim odborom sindikata čija je reprezentativnost ili zastupljenost u pregovaračkom odboru utvrđena za sklapanje kolektivnog ugovora o čijim se izmjenama, odnosno dopunama želi pregovarati i koji su potpisnici toga kolektivnog ugovora*.

Tijekom postupka tuženik ističe da su upravo, a obzirom na broj članova tih sindikata, sindikati koji su sklopili Aneks KU, reprezentativni sindikati i ovlašteni na sklapanje takvog sporazuma.

Na sporne okolnosti sud je saslušao svjedoke Sunčicu Benović, Sinišu Kuhara, te zakonske zastupnike stranaka kao stranke.

U svom iskazu svjedokinja Sunčica Benović iskazu navodi da je ona kao zaposlenica odnosno tajnica Sindikata turizma i usluga Hrvatske, zajedno sa predsjednikom bila u pregovaračkom timu sindikalne strane, vezano za izmjene KU sa poduzećem Pleter. Iskazala je da su oni kao sindikalna strana pozvani od strane poslodavca, a radi sklapanja mogućih

izmjena KU te su vezano za to imali jedan sastanak sa predstavnicima poslodavca, na kojem sastanku su, osim njihovog sindikata, sudjelovali i predstavnici drugih reprezentativnih sindikata, a sukladno Zakonu o reprezentativnosti. Nastavno je svjedokinja iskazala da su u istim pregovorima sudjelovali i predstavnici sindikata tužitelja. Iskazala je da su, po sjećanju svjedokinje, bila određena tri sastanka, a nakon kojih je zaključeno da će svaki sindikat dati svoje mišljenje te da će se temeljem tih mišljenja sastaviti dodatak KU. Koliko je svjedokinji poznato, taj dodatak je i sklopljen te potpisan od strane predstavnika njihovog sindikata, pa tako i od predstavnika Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika, no na tom sastanku na kojem se potpisivao dodatak, nisu pristupili predstavnici sindikata tužitelja. Svjedokinja u svom iskazu iznosi mišljenje da sukladno Zakonu o reprezentativnosti, za dodatak KU nije potrebno posebno sklapati sporazum o reprezentativnosti, slijedom čega su oni u dobroj vjeri svi zajedno krenuli u pregovore i potpisivanju dodatka KU, a sve sukladno broju članova sindikata koji je imao pojedini sindikat koji je djelovao kod tuženika. Iskazala je da je praksa bila da se od poslodavca zatraži da izlist podatak o broju članova svakoga od pojedinih sindikata, a koji su zaposleni upravo kod poslodavca odnosno konkretno kod tuženika. Nadalje je iskazala da su na isti način postupili u konkretnom slučaju te je od tuženika zatražen taj podatak, a iz kojeg podatka (str 33 spisa), koji je dostavljen od strane tuženika, je proizašla reprezentativnost 3 sindikata, koji su i sudjelovali u pregovorima. Svjedokinja je nadalje iskazala da su prije potpisivanja dodatka KU dobili tumačenje nadležnog ministarstva, a iz kojeg je proizlazilo da sindikati čiji broj članova u vrijeme potpisivanja prelazi preko 50% članova ukupnog broja članova sindikata kod poslodavca, su ovlaštteni potpisati taj dodatak pa je slijedom takvog tumačenja je taj dodatak i potpisan. Svjedokinja navodi da su pregovori prije sklapanja Aneksa KU trajala nekih 2-3 mjeseca, a podatak o broju članova je dobiven prije tih pregovora. Nadalje navodi da podatak o broju članova nastavno nije tražen od poslodavca osim u trenutku prije ulaska u pregovore. Navodi da nitko od sindikata koji su sudjelovali u pregovorima, nije osporavao podatak o broju članova sindikata dostavljene od strane poslodavca. Svjedokinja navodi da je broj članova Sindikata turizma i usluga Hrvatske, na dan sklapanja sporazuma odnosno 16. listopada 2018. *bio 143* te da je isti podatak dostavljen sudu temeljem evidencije samog Sindikata. Svjedokinja navodi da joj nije poznato da bi neki članovi Sindikata turizma i usluga Hrvatske, a koji su zaposleni kod tuženika, ujedno bili i članovi nekih drugih sindikata, no navodi da isto nije zabranjeno. Svjedokinja navodi da joj nije poznato da bi sporazum koji je sklopljen između 3 reprezentativna sindikata od 10. lipnja 2015. *bio razvrgnut* no ističe da je počela raditi kao tajnica Sindikata turizma i usluga Hrvatske, tek 1. prosinca 2016. Svjedokinja navodi da prilikom potpisivanja spornog Aneksa KU se nije sklapao nikakav novi sporazum između reprezentativnih sindikata, već se isto učinilo prethodno, odnosno dobio se broj članova sindikata i svi sindikati koji su sudjelovali u pregovorima su imali na uvid taj broj članova, i taj broj članova nitko od sindikata nije osporavao, slijedom čega se nije ulazilo u postupke utvrđivanja reprezentativnosti. Svjedokinja navodi da je, a koliko se svjedokinja sjeća, prilikom pregovora za sklapanje Aneksa KU je bio prisutan danas prisutni zz tužitelja kojeg se sjeća, no isti nije bio prisutan prilikom potpisa Aneksa. Navodi da tijekom pregovora nitko od strane tužitelja nije osporavao broj članova bilo kojeg od sindikata.

Svjedok Siniša Kuhar u svom iskazu navodi da je isti kao predstavnik Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika sudjelovao u pregovorima izmjene KU i to u dijelu kojim se reguliraju otpremnine radnika. Iskazao je da je izmjene inicirao poslodavac jer je htio izmijeniti organizacijsku strukturu, budući da u slučaju kada zbog organizacijske izmjene radnik ne bi prihvatio ponudu izmijenjenog ugovora, poslodavac bi mu trebao isplatiti veliku otpremninu. Svjedok Kuhar u svom iskazu dalje navodi da u pregovorima oko izmjena KU su sudjelovala 3 sindikata, a koji su bili i potpisnici KU, a to je Sindikat djelatnika u vojsci i državnim službama, Sindikat turizma i usluga Hrvatske i Sindikata

državnih i lokalnih službenika i namještenika. Koliko se svjedok sjeća, u pregovorima u svezi izmjene KU je prisustvovao je danas prisutni kolega Petrović, a na strani Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama. Iskazao je da se tijekom pregovora nije postavljalo pitanje o broju članova sindikata a u svezi reprezentativnosti sindikata, već se tijekom pregovora pregovaralo o izmjenama i sadržaju tih izmjena KU, dok se pitanje reprezentativnosti pojavilo kao sporno tek prije potpisivanja Aneksa odnosno uoči potpisivanja Aneksa. Svjedok je iskazao da njegov sindikat odnosno Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika je uspio isposlovati u tim pregovorima povoljnije uvjete za zaposlenike nego li je to prethodno nudio poslodavac te je tako dogovoreno da povrh iznosa kojeg je poslodavac predlagao da se unese u izmjene, svaki od radnika dobije određeni iznos, u slučaju poslovno uvjetovanog otkaza. Neposredno prije potpisivanja samog Aneksa KU, svjedok navodi da su predstavnici tužitelja pitali njegove predstavnike iz sindikata da li će oni potpisati Aneks KU unatoč tome što tužitelj neće. Iskazao je da je Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika unatoč reprezentativnosti želio potpisati Aneks KU jer je želio pokazati dobru volju da sindikat želi pregovarati i postići sporazum o takvim pitanjima sa poslodavcem budući da je poslodavac najavio da u slučaju nepostizanja dogovora, da će, a u skladu s odredbama KU, otkazati KU. Osim toga, iskazao je da su prije potpisivanja Aneksa oni dobili dopis od nadležnog ministarstva, a u kojem je stajalo da su sindikati koji u trenutku sklapanja Aneksa KU imaju više od 50% članova zaposlenih kod poslodavca, ovlašteni potpisivati Aneks. Nadalje je iskazao da je predsjednik njihovog Sindikata potpisao Aneks KU, s time da oni odnosno Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika u trenutku potpisivanja nisu mogli znati da tužitelj naknadno neće potpisati Aneks KU, jer se znalo dešavati da određeni sindikati naknadno potpišu takav sporazum. Nadalje je svjedok Kuhar iskazao da oni kao sindikat su bili upoznati sa stanjem broja članova na dan potpisivanja Aneksa KU i to temeljem podataka koje je dostavio poslodavac i u skladu sa tim podacima Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH je imao u tom trenutku 101 član, no neovisno o tome je njihov sindikat mogao potpisati Aneks. Iskazao je da tijekom pregovora, u svezi sklapanja Aneksa, nitko od sindikata koji su sudjelovali u pregovorima, nije isticao pitanje reprezentativnosti. Svjedok navodi da je na dan potpisivanja Aneksa KU, bio dopis Pletera odnosno kadrovske službe Pletera u kojem je bio naveden broj članova svakog od sindikata. Svjedok navodi da je osobno prije sklapanja Aneksa KU vidio taj podatak te nakon što je svjedoku predočen dopis sa stranice 33 spisa, isti potvrđuje da je upravo to taj dopis kojeg su sindikati imali na uvid prije potpisivanja Aneksa KU. Dodaje da svaki sindikat ima svoju evidenciju o članovima. Svjedok navodi da za Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika broj članova od 101 u vrijeme potpisivanja Aneksa KU, nije bio sporan. Navodi da Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika nema precizne podatke o članovima sindikata po poslodavcu već samo po podružnicama.

Zz tuženika Marijan Mareković, predsjednik uprave tuženika, u svom iskazu navodi da u nastojanju provođenja reorganizacije poslovanja tuženika i to upravnog dijela, a koji se odnosi na administraciju, nadležne službe tuženika su ga obavijestile o pravima radnika iz KU za zaposlene u Pleteru, no i pravima iz Granskog KU, kao i pravima iz Zakona o radu. Upravo iz ta tri izvora bila je vidljiva velika razlika u pravima zaposlenika, slijedom čega je tuženik inicirao sa sindikatima pregovore u svezi izmjena dijela KU koji se odnosi na visinu otpremnine. Z.z. tuženika je iskazao da u tim pregovorima su sudjelovali Sindikat djelatnika u vojsci i državnim službama, Sindikat turizma i usluga Hrvatske i Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika a u konačnici je tuženik uspio postići sporazum sa 2 sindikata i to Sindikatom turizma i usluga i Sindikatom državnih i lokalnih službenika i namještenika u svezi tih izmjena, a prilikom kojih pregovora je tuženik pristao da u izmjene unesu odnosno da nagrade radnike za lojalnost a koji budu obuhvaćeni sa eventualnim poslovno uvjetovanim otkazom, tako da se svakom od tih radnika prizna još dodatnih 1.000,00 kn po godini staža

kod poslodavca Pleter. Nadalje je iskazao da se tijekom pregovora nezadovoljstvo tužitelja već počelo ukazivati a zbog isticanja tog nezadovoljstva, zz tuženika je tražio od pravne službe tuženika da mu dostave podatke odnosno popis članova sindikata odnosno brojčani pokazatelj tog članstva, a koje je tuženik utvrdio obzirom da radnicima kao članovima sindikata se sa plaće obustavlja članarina za sindikat. Iskazao je da se upravo na taj način utvrdilo da određeni radnici plaćaju članarinu za 2 sindikata. Dodao je da s obzirom na brojčane pokazatelje članova sindikata, oni kao poslodavac su išli sa upitom prema Ministarstvu rada i mirovinskog sustava, a koje ministarstvo im je dalo odgovor da moraju imati više od 50% članova sindikata da bi Aneks bio važeći. Nadalje je iskazao da nakon što je stigao odgovor od ministarstva, tuženik je dao isti na uvid sindikatima, no zz tuženika ne zna da li svima i nakon toga se pristupilo popisivanju Aneksa ugovora. Navodi da je sporni Aneks primijenjen u jednom slučaju. Navodi da je Aneks ugovora primijenjen samo u jednom slučaju koji je ekstremno, budući da je taj radnik odbio ponudu izmijenjenog ugovora, a dužina radnog staža je kod tog radnika bila posebno dugačka te je došlo do primjene spornog Aneksa ugovora.

Zz tužitelja Tomislav Petrović u svom iskazu navodi da prvi sastanak koji je iniciran od strane uprave tuženika, vezano za promjenu materijalnih prava zaposlenika Pletera, bio je vezan za problematiku plaćanja regresa i božićnica te isplata istih, a na kojem su se sastanku vrlo brzo dogovorili i postigli sporazum u vezi istoga. Iskazao je da na tom prvom sastanku je predsjednik uprave gospodin Mareković predložio da bi se trebalo pregovarati i o izmjeni čl. 59. KU, a vezano za otpremnine radnika dok posebno razlozi izmjene toga članka nisu tada izneseni. Z.z. tužitelja je iskazao da njima kao sindikatima je to bilo čudno, jer ako nema nikakve reorganizacije, zašto bi se mijenjala ta odredba KU. Nastavno je iskazao da predsjednik uprave je na tom inzistirao, bez obzira što neće biti otpuštanja i rekao da razmisle o tome do sljedećeg sastanka. Zz tužitelja navodi da je na tom prvom sastanku rekao da mogu razmatrati o promjeni te odredbe, no da ta promjena ne može biti manja od godišnje porene osnovice koja iznosi 6.600,00 kn, jer da u suprotnom kao sindikat nisu spremni umanjivati prava radnika zaposlenih kod tuženika, nakon čega je sastanak završen. Iskazao je da je nakon toga sazvan drugi sastanak gdje se ponovno vodila rasprava o umanjenju prava zaposlenicima, na što je tužitelj ponovno negodovao i ponovno tražio da se predsjednik uprave očituje koji je to broj zaposlenika koji bi trebao dobiti te otpremnine i koji je to broj radnika koji bi ostao bez posla odnosno i koji bi eventualno mogao dobiti te otpremnine, a g. Mareković je i tada isticao da nema nove sistematizacije, da nema otpuštanja, a oni su ponavljali da zašto se onda umanjuju otpremnine. Nakon toga su održani drugi sastanci, a na kojim sastancima se Sindikat djelatnika u vojsci nije slagao sa prijedlogom poslodavca, dok je predstavnik Sindikata državnih službenika i namještenika predlagao nešto u svezi toga, a predstavnik poslodavca je tada rekao g. Kuharu, kao predstavniku Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika, da će se njih dvojica naći i raspraviti o tome. Zz tužitelja je iskazao da je nakon toga g. Kuharu rekao da ne bi bilo u redu da se sindikati pojedinačno dogovaraju sa poslodavcem, već da se svi sindikati zajedno dogovaraju sa poslodavcem. Osim prvog sastanka, z.z. tužitelja iskazuje da su svi preostali sastanci u svezi pregovora za izmjenu odnosno Aneks KU bili vezani za otpremninu. Z.z. tužitelja je iskazao da prilikom tih pregovora, tužitelju ništa nije bilo sporno u vezi reprezentativnosti jer je postojao sporazum o reprezentativnosti te je tijekom pregovora tužitelj imao poziciju da je imao preko 50% članstva. Tijekom tih pregovora, z.z. tužitelja je iskazao da je tužitelj upozorio predstavnika poslodavca pisanim putem da na dogovor poziva jedan sindikat koji nije reprezentativan, a u istom upozorenju su se pozivali na sporazum o reprezentativnosti. Iskazao je da tijekom pregovora među sindikatima nije bilo rasprave o broju članova, jer za tužitelja reprezentativnost nije bila sporna i to reprezentativnost u skladu sa sporazumom. Nadalje je iskazao da nikada tijekom tih pregovora nitko nije dostavljao niti isticao drugi broj članova